

Η ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ



ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών.» Ματθαίο 5/ε' 3.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Παρ. 30/λ', Λουκά 18/ιη' 9-14, Ιωβ 38/λη' – 40/μ' 2, Α' Ιωάν. 1/α' 9, Αποκ. 3/γ' 14-18, Ψαλμ. 104/ρδ' 24.

Στην Αγία Γραφή, η ταπεινοφροσύνη θεωρείται μία σημαντική αρετή. Ο μεγαλύτερος των προφητών, ο Μωυσής, αναφέρεται ως ο πιο πράος άνθρωπος που έζησε ποτέ (Αρ. 12/ιβ' 3). Στο Μιχ. 6/ς' 8 ο Θεός ζητάει, «να περιπατής ταπεινώς μετά του Θεού σου». Και ο Ιησούς επίσης, επιμένει ότι η ταπεινοφροσύνη είναι μία αρετή που ο Χριστιανός πρέπει να υιοθετήσει: «Όστις λοιπόν ταπεινώση εαυτόν ως το παιδίον τούτο, ούτος είναι ο μεγαλύτερος εν τη βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 18/ιη' 4).

Άλλωστε τι έχουμε για το οποίο μπορούμε να καυχηθούμε; Κάθε μας ανάσα, κάθε χτύπος της καρδιάς, κάθε χάρισμα και τάλαντο, όλα προέρχονται από τον Θεό, «διότι εν Αυτώ ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν» (Πραξ. 17/ιζ' 28). Ακόμη και η δικαιοσύνη μας, υπό το φως του σταυρού, είναι ως «ρυπαρόν ιμάτιον» (Ησ. 64/ξδ' 6). Για τι μπορούμε λοιπόν να καυχηθούμε;

Αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε στις Παροιμίες την ταπεινοφροσύνη, και θα δούμε ότι είναι ανοησία από μέρους μας το να μην είμαστε ταπεινοί.

Κυριακή 15 Μαρτίου

ΠΟΙΟΣ ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ;

Διαβάστε Παρ. 30/λ' 1-3, 32, 33. Ποιο είναι το θέμα των εδαφίων;

Η αυταπάρνηση που βλέπουμε σ' αυτά τα εδάφια είναι σαν διάλειμμα από την συνήθη αυτοεξύψωση των βασιλιάδων της αρχαίας Ανατολής, οι οποίοι καυχιόνταν για τη σοφία, τα επιτεύγματα, και τις στρατιωτικές τους νίκες. Ο Σολομών αναφέρει ότι «εμεγαλύνθην και ηξύνθην υπέρ πάντας τους υπάρξαντας προ εμού» (Εκκλ. 2/β' 9, Α' Βασ. 10/ι' 23). Και φυσικά έχουμε τον Ναβουχοδονόσορ που διακήρυξε: «Δεν είναι αυτή η Βαβυλών η μεγάλη, την οποίαν εγώ ωκοδόμησα διά καθέδραν του βασιλείου με την ισχύν της δυνάμεώς μου, και εις τιμήν της δόξης μου;» (Δαν. 4/δ' 30).

Ο συγγραφέας αναγνωρίζει την αφροσύνη του και ότι δεν υπάρχει τίποτα σ' αυτόν ώστε να καυχηθεί. Η εβραϊκή λέξη για τον «άφρονα» εδώ, είναι *nabal*, που είναι και το όνομα του Νάβαλ ο οποίος ήταν άφρονος και υπερήφανος (Α' Σαμ. 25/κε'). Αυτή η καύχηση, η οποία υποδηλώνει υπερηφάνεια, φέρνει το ενδεχόμενο του εξευτελισμού. Και ο απόστολος Παύλος καλεί ορισμένα από τα μέλη της εκκλησίας του, «άφρονες» επειδή θεωρούσαν ότι ήταν σοφοί και μάλιστα καυχιόνταν γι' αυτό (Β' Κορ. 11/ια' 18,19).

Διαβάστε Λουκά 18/ιη' 9-14. Γιατί είναι ευκολότερο απ' όσο νομίζουμε το να είμαστε σαν τον Φαρισαίο; Πώς μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι δεν θα πέσουμε στην ίδια παγίδα, ακόμη και με τον πιο δυσδιάκριτο τρόπο;

Οι άνθρωποι που καυχώνται (συνήθως για να καλύψουν τις ανασφάλειές τους) είναι αξιολύπητοι επειδή έχουν αυταπατηθεί και αγνοούν το ποιο πραγματικά είναι.

Δευτέρα 16 Μαρτίου

ΓΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ;

Η υπερηφάνεια προκύπτει σε εκείνους που δεν γνωρίζουν τον Κύριο σε προσωπικό επίπεδο. Αντιθέτως, εκείνος που ζει με τον Θεό είναι ταπεινός, καθώς είναι συνεχώς σε επαφή με Εκείνον που είναι απείρως ανώτερος μας. Αν αναλογιστούμε το μέγεθος του σύμπαντος και συνειδητοποιήσουμε ότι λατρεύουμε Εκείνον που το δημιούργησε, τον Θεό που, στο πρόσωπο του Ιησού, υπέφερε για μας στο σταυρό – τότε δύσκολα θα μπορέσουμε να υπερηφανευθούμε.

Διαβάστε Παρ. 30/λ' 3-6. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τη δύναμη, την εξουσία, και το μυστήριο του Θεού;

Η φράση «γνώση των αγίων» πρέπει να κατανοηθεί ως «γνώση για τον Θεό.» Δίνονται πέντε ρητορικές ερωτήσεις που μας αναγκάζουν να αναγνωρίσουμε πράγματα για τον Θεό τα οποία στην πραγματικότητα δεν κατανοούμε.

Διαβάστε αυτές τις ερωτήσεις στις Παρ. 30/λ' 4. Ποιες προκλήσεις παρουσιάζονται;

Επειδή ο Θεός είναι ο Δημιουργός (οι τέσσερις πρώτες ερωτήσεις) είναι πέρα από την κατανόησή μας (πέμπτη ερώτηση). Στο βιβλίο του Ιώβ ο Θεός θέτει παρόμοιες ερωτήσεις στον Ιώβ για να τον βοηθήσει να συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορεί να κατανοήσει τον Θεό ή τις μεθόδους Του (Ιώβ 38/λη' – 40/μ' 2).

Το γεγονός ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός και ότι δεν μπορούμε να Τον κατανοήσουμε πλήρως, μας δίνει ένα σημαντικό δίδαγμα για το πώς πρέπει να εκλαμβάνουμε τον Λόγο Του, τον οποίο οι σχολιαστές πολλές φορές αμφισβητούν. Ποιοι είμαστε εμείς – όταν ακόμη και τα πιο απλά πράγματα στη φύση είναι γεμάτα μυστήριο – ώστε να αμφισβητήσουμε τον Λόγο του Θεού, κυρίως στα σημεία που μας προβληματίζουν ή μας ενοχλούν;

ΣΚΕΨΗ: Μιλήστε για το μεγαλείο και το μυστήριο της φύσης. Τι μας δείχνει για το μεγαλείο και το μυστήριο του Δημιουργού; Πώς αυτό θα πρέπει να μας δίνει ελπίδα;

Τρίτη 17 Μαρτίου

ΟΥΤΕ ΠΛΟΥΤΗ ΟΥΤΕ ΦΤΩΧΕΙΑ

Αυτή η περικοπή (Παρ. 30/λ' 7-9) περιέχει τη μοναδική προσευχή σε όλες τις Παροιμίες. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η αυτή η έκκληση έρχεται μετά από την διαβεβαίωση ότι ο Θεός είναι ο μεγάλος Δημιουργός (Παρ. 30/λ' 4) και την υπόσχεση της πιστότητάς Του (Παρ. 30/λ' 5).

Διαβάστε Παρ. 30/λ' 7-9. Γιατί να υποβάλλει κανείς αυτά τα αιτήματα;

Πριν από την οποιαδήποτε μας αίτηση στον Θεό, είναι σημαντικό να βεβαιωθούμε ότι η σχέση μας μαζί Του είναι στέρεη. Εάν λέμε ψέματα, τότε ενεργούμε σαν ο Θεός που γνωρίζει τα πάντα, δεν υπάρχει. Γι' αυτό και η εξομολόγηση της αμαρτίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για συγχώρεση (Α' Ιωάν. 1/α' 9). Δεν μπορούμε να εξαπατήσουμε τον Θεό. Βλέπει τον πραγματικό μας εαυτό. Όταν πέφτουμε στα γόνατα και προσευχόμαστε – με το στόμα μας στο χώμα (Θρήνοι 3/γ' 29), δεν δείχνουμε μόνο σεβασμό και ταπεινοφροσύνη, αλλά αναγνωρίζουμε και την πνευματική μας γύμνια. Στις Παρ. 30/λ' 8 ο συγγραφέας ζητάει από τον Θεό να μην του «δώσει» ούτε πλούτη, ούτε φτώχεια. Η πρώτη φορά που συναντάμε το ρήμα «δίνω» στην Αγία Γραφή σε σχέση με τον άνθρωπο, είναι όταν ο Θεός του έδωσε τροφή (Γέν. 1/α' 29). Γι' αυτό το φαγητό σχετίζεται με την προσευχή. Αυτή η βασική ανάγκη που μας καθιστά εξαρτώμενους στον Θεό της Δημιουργίας, θέτει την εμπειρία της προσευχής ως πυρήνα για την επιβίωσή μας.

Η έκκληση αυτή δεν στοχεύει απλώς την ισορροπία του χαρακτήρα, αλλά συγκλίνει σε έναν κοινό στόχο: τη δόξα του Θεού. Εάν λάβουμε πολύ λίγα, μήπως κλέψουμε και προσβάλλουμε έτσι τον Θεό, ενώ εάν λάβουμε πολλά μήπως δεν αισθανθούμε την ανάγκη Του. Αξίζει ωστόσο να σημειωθεί ότι μόνο τα πλούτη μπορεί να μας απομακρύνουν από τον Θεό, ενώ η έλλειψη μπορεί να διατηρήσει την επαφή μας μαζί Του.

Η προσευχή του Κυρίου έχει την ίδια διπλή ανησυχία: (1) «τον άρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερον» (Ματθ. 6/ς' 11) δώσε μας ό,τι χρειαζόμαστε και όχι κάτι παραπάνω και (2) «και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν» (Ματθ. 6/ς' 13) φρόντισε για τις ανάγκες μας.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε το πόσο εξαρτάστε από τον Θεό. Πώς μπορεί αυτό το γεγονός να σας βοηθήσει να αυξηθείτε σε πίστη; Τι κίνδυνοι προκύπτουν όταν ξεχνάμε αυτήν την ανάγκη μας;

Τετάρτη 18 Μαρτίου

ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΛΑΖΟΝΑ

Όπως η ταπεινοφροσύνη είναι κάτι καλό και φέρνει ευλογίες, η έλλειψη της είναι επικίνδυνη και φέρνει κατάρεις. Μετά τις αρετές της ταπεινοφροσύνης με τις αμοιβές και τους καρπούς της, στις Παρ. 30/λ' δίνονται έντονες προειδοποιήσεις για τους κινδύνους που έρχονται από την υπερηφάνεια.

Καταριέται τους γονείς (Παρ. 30/λ' 11,17). Ο Αγούρ ξεκινάει μ' αυτήν την κατηγορία που αντιπροσωπεύει και την πιο σοβαρή πράξη αλαζονείας, όταν δηλαδή τα παιδιά περιφρονούν εκείνους που τους έφεραν στη ζωή. Είναι αξιοσημείωτο ότι η μόνη εντολή που δίνεται με υπόσχεση για μακροζωία είναι το «τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου» (Εξ. 20/κ' 12, Εφεσ. 6/ς' 2,3) ενώ η παράβαση αυτής της εντολής φέρνει τη θανατική ποινή (Εξ. 21/κα' 15,17).

Αυτοδικαίωση (Παρ. 30/λ' 12,20). Η κατάσταση των αμαρτωλών που θεωρούν τον εαυτό τους δίκαιο είναι άσχημη, επειδή θα μείνουν στην αμαρτία τους με την πεποίθηση ότι είναι αγνοί και δεν έχουν ανάγκη για συγχώρηση. Γι' αυτό, για τη συγχώρηση, είναι απαραίτητη η εξομολόγηση της αμαρτίας (Α' Ιωάν. 1/α' 9). Οι Λαοδικείς που ισχυρίζονται ότι είναι πλούσιοι, έξυπνοι, και καλοντυμένοι (παρότι στην πραγματικότητα είναι φτωχοί, τυφλοί και γυμνοί), συμβουλεύονται να πάρουν από τον Θεό τα μέσα για να διορθώσουν την ελεεινή κατάστασή τους (Αποκ. 3/γ' 14-18). «Εδώ έχουμε τους ανθρώπους που υπερηφανεύονται για την πνευματική τους γνώση και τα πλεονεκτήματά τους. Δεν έχουν όμως ανταποκριθεί στις ευλογίες που τους έδωσε ο Θεός. Έχουν επαναστατικό πνεύμα, είναι αχάριστοι, ξεχνούν τον Θεό, ο Οποίος τους φέρεται ακόμη με αγάπη, όπως ένας συγχωρητικός πατέρας στον αχάριστο γιο του. Αντιστάθηκαν στη χάρη Του, περιφρόνησαν τις ευκαιρίες Του, και ικανοποιημένοι βυθίστηκαν στην θλιβερή αχαριστία, στον επιφανειακό τυπικισμό, και στην υποκρισία.» Ε. Χουάιτ, Faith and Works, σ. 83.

Περιφρόνηση (Παρ. 30/λ' 13,14). Η εικόνα του αλαζόνα δεν είναι καθόλου ωραία. Αν και έχει υπερήφανο βλέμμα, ο αλαζόνας δεν σταματάει εκεί: η περηφάνια του εκδηλώνεται και με την περιφρόνηση που δείχνει σε εκείνους που θεωρεί κατώτερους του. Οι «οδόντες» ως ρομφαίες και οι «μυλόδοντες» ως μαχαίρια (Παρ. 30/λ' 14) δείχνουν το πόσο κακές είναι οι πράξεις τους.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τη συμπεριφορά σας προς τους άλλους, ιδιαίτερα σε εκείνους τους οποίους θεωρείτε κατώτερους σας. Πώς μπορείτε να τη διορθώσετε; Πώς μπορείτε να εκδηλώσετε ταπεινοφροσύνη και να συμπεριφερθείτε σωστά;

Πέμπτη 19 Μαρτίου

ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ

Στην Αγία Γραφή χρησιμοποιούνται εικόνες από τη φύση για να διδάχουμε πνευματικές αλήθειες. Και στις Παροιμίες έχουμε εικόνες από τη φύση που μας διδάσκουν την ταπεινοφροσύνη.

Διαβάστε Παρ. 30/λ' 18,19. Τι διαβάζουμε εδώ το οποίο μαρτυρά επίσης και τα όρια της ανθρώπινης αντίληψης;

Ο Αγούρ θαυμάζει ακόμη και τα πιο «απλά» πράγματα. Κάνει μία ενδιαφέρουσα μίξη θαυμάσιων πραγμάτων. Τα δύο πρώτα έχουν σχέση με ζώα. Το πέρασμα του αετού στον ουρανό και το πέρασμα του φιδιού στη γη. Στη συνέχεια αναφέρει δύο ανθρώπινες επιδράσεις: το πέρασμα του πλοίου στη θάλασσα και το πέρασμα της νεότητας. Ακόμη και σήμερα, παρά την επιστημονική γνώση που έχουμε στη διάθεσή μας, πολλά μυστήρια παραμένουν. Είναι σημαντικό να μη χάσουμε ποτέ την εκτίμησή μας για το βάθος και το μεγαλείο της ζωής. Αυτή η συμπεριφορά θα μας βοηθήσει να είμαστε ταπεινοί ενώπιον του Θεού.

Διαβάστε Παρ. 30/λ' 24-28. Ποια άλλα μυστήρια από τη φύση τραβούν την προσοχή και το θαυμασμό του συγγραφέα;

Προκαλεί ενδιαφέρον το ότι τα προηγούμενα εδάφια (Παρ. 30/λ' 20-23) αναφέρονται στην ανθρώπινη ανοησία, αλαζονεία και αχρειότητα. Έπειτα η προσοχή μας στρέφεται στο ζωικό βασίλειο, στα μικρά και ταπεινά δημιουργήματα, αναφερόμενος σ' αυτά ως «σοφώτατα» – χρησιμοποιώντας τον όρο «σοφία» που χρησιμοποιεί για τους ανθρώπους (Παρ. 3/γ' 13), ακόμη και για τον Ίδιο τον Θεό (Ιώβ 12/ιβ' 13, Ψαλμ. 104/ρδ' 24). Μέχρι σήμερα, δεν έχουμε καταλάβει πλήρως το πώς λειτουργούν αυτές οι υπάρξεις. Σκεφτείτε πόσο περισσότερο προβλημάτισαν αυτόν τον σοφό άνθρωπο στην εποχή του! Και ήταν πράγματι σοφός, γιατί μία ένδειξη της σοφίας είναι η αναγνώριση ότι έχουμε ελάχιστη γνώση ακόμη και για τα πιο απλά πράγματα.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε ορισμένα από τα πιο απλά πράγματα στη φύση: το φύλο ενός δέντρου, τη σταγόνα του νερού, το κοχύλι. Πώς μπορεί το γεγονός ότι ακόμη και αυτά κρύβουν κάποιο μυστήριο, να μας βοηθήσει να μείνουμε ταπεινοί;

Παρασκευή 20 Μαρτίου Δύση ηλίου: 18:36'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Και το λόγο του Θεού πρέπει να τον σεβόμαστε. Πρέπει να δείχνουμε ευλάβεια για το γραπτό τόμο, χωρίς ποτέ να τον μεταχειριζόμαστε σαν κάτι το κοινό ή να τον πιάνουμε στα χέρια μας με απερισκεψία. Και ποτέ η Γραφή δεν πρέπει να αναφέρεται σαν αστεϊσμός ή να παραφράζεται για να μιμηθεί κάποια εξυπνάδα. “Τα λόγια του Κυρίου είναι λόγια καθαρά, αργύριον δεδοκιμασμένον εν πηλίνω χωνευτηρίω, κεκαθαρισμένον επταπλασίως”.» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 231.

«Τα πρώτα λόγια που απηύθυνε ο Χριστός στο λαό επάνω στο όρος ή-ταν λόγια ευλογίας. Μακάριοι είναι, είπε, εκείνοι που αναγνωρίζουν την πνευματική τους ένδεια και αισθάνονται την ανάγκη της απολύτρωσης. Το ευαγγέλιο είναι για τους φτωχούς. Δεν αποκαλύπτεται στους πνευμα-τικά υπερήφανους, εκείνους που ισχυρίζονται ότι είναι πλούσιοι και δεν έχουν ανάγκη από τίποτε, αλλά σ’ αυτούς που είναι ταπεινοί και συντριμ-μένοι. ☹️ Ο Κύριος δεν μπορεί να κάνει τίποτε για την αποκατάσταση του ανθρώπου, μέχρι που αυτός ο ίδιος πεισθεί για την αδυναμία του και, απεκδυόμενος την αυτοπεποίθησή του, παραδοθεί στον έλεγχο του Θεού. Τότε μπορεί να λάβει το δώρο που ο Θεός περιμένει να του χορη-γήσει. Τίποτε δεν κατακρατείται από την ψυχή εκείνη που αισθάνεται την ανάγκη της. Πλησιάζει ελεύθερα σ’ Αυτόν στον οποίο κατοικεί ολόκληρο το πλήρωμα.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 271.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Σκεφτείτε το σχέδιο της σωτηρίας και τι χρειάστηκε για να σωθούμε. Είμαστε τόσο αμαρτωλοί, κακοί και διεφθαρμένοι που η αναγέννηση δεν αρκεί για να μας λυτρώσει από την αμαρτία. Όσο κι αν αλλάξουμε, η αναγέννηση και η αποκατάσταση δεν μπορούν να μας σώσουν. Χρειαζόμα-στε κάποιον να μας αντικαταστήσει, κάποιον να σταθεί στη θέση μας, κάποιον που μόνο η δική Του δικαιοσύνη αρκεί για να μας δικαιώσει στον Θεό. Πώς αυτή η πραγματικότητα αρκεί να μας δείξει πως η αλαζονεία και η υπερηφάνεια είναι από τις χειρότερες αμαρτίες;
2. Αναφέρετε πράγματα στη φύση τα οποία δείχνουν ότι η ύπαρξή μας εξαρτάται από τον Θεό.
3. Μείνετε περισσότερο στην προσευχή στις Παρ. 30/λ’ 7-9. Πώς μπο-ρούμε να βρούμε την ισορροπία σε ό,τι κάνουμε, και γιατί αυτό είναι ση-μαντικό;



Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

